

häwad. Suurem hulk arwab põllutööd väga raskeks, mõned wiletsad endale teutuseks, kui wikati, lüsi ehk adra, kure tema kätte puutuks. Jüril oli kaks last, üks neljateistkümnne aastane poeg, Kustaw, ja kahe teistkümnne aastane tütar, Triinu nimi, kaks wane mat poega olid mõlemad kurja rõugede kätte surnud, kus sel aeal weel warju rõugede panemise rahwa tuskil enamist aruline asi oli. Jüri esimene mure majasse astudes oli, elumaja ja hooneid natuke korrale seada, kus igalpool väga palju ripakise leidis, sest koht, mis wiimisel aeal puustus seisnud, tunnistas igasammu peal, et peremehe käsi ja silm neist kaugele olnud. Juba esimesel kewadel istutas uus peremees mõne õuna- ja kirsi-puu marja-puu pöesastega sellisid õue aeda, ja paari tosinaid kenamaid metslehtspuid õue ümber warjus, üteldes: „Puud kaswad rutumast kui inimesed! Ja kui mina ise neist ei peaks saama, siis saawad lapsed ja laste lapsed minu weikest istutamise waewast kasu maitsema. Jätke taewane Isa mul elupäawi, kes teab, kas siis õue tänä istutud puulehtede warjus ma weel isegi arwal pääwal wäsinid keha ei wõiks karastada. Ahitene film, mis igas kohas ial kaugeemale ei waata, kui oma Ahikese elupääwade piireni! Mõnusem oleks igal tööl järeltulewat põlwe meeletuletada, mis läbi lapsed isa hooletliku wirrusest õnnistust saaksid.“ — Pidas mõisa teenistuses oli ta mõne saea rubla fasti nurga korjanud wanema pääwade tugiks, kus enam wõimalik ei olnud teenistust etewõtta. Se rahakogu

andis uue elamise hakatusel igapidi väga mõnusat abi. Jüri ostis paari hobusid, ühe mära ja ruuna, neli lehma, mõne lamba ja sea, et kui Sumal pisukest karja õnnistaks ja sigidust annaks, pärast kuskilt poolt enam puudust ei wõinud tulla. Pisuke mesipuu aed ehitati õue aea kõrwa, ühe weike ojakese ääre, mis õue alt mööda wõttas ja weikest allika soontest liisa leidis, et weel kõige puuase ajal suwel seest ära ei kuiwanud. Mesilased armastawad väga nii sugust ligistiku pisukest wee kohta. Kolm linnu-puud ostis peremees aeda, ja nimetas ühe naise teise poea, kolmandama jälle tütre õnne peale, et igaüks oma eest hoolt kannaks. Pärast nimetud tallitust hakas ta kõigest wäest sulase abiga põldu harima, mis väga ärakurnatud ja lahja leidis, nõnda et esimesel aastal, kus weel ommast käest sõnnikut ei olnud, suurt wilja-saagi lootust ei wõinud olla. Endine lohakane elamine, mis kaua aega siin talus aset pidanud, andis koge mata sõnniku abi, misga enam poole kesa wõis täita, kuhu sügise rukid tahtis külwada. Igas kohas, hoone-tes, kus mõnes paigas wast jala sügawusel põrand nähtawale tõusis, hoonete ümber, õue peal ja aedade ääres leidis Jüri väga palju mädand risu ja puru, mis kõik wäljale weeti. Kus enne hau- ja puu-wirnad seisnud, seal oli palju mädand laastu, oksade ja oksaste prügi maas, pealegi maapind prügi al audunud, nõnda et rõh-tem jala-sügawuselt rammusat musta mulda andis, mis põllule wiidi ja seal laiati pillutati. Kül naersid Kongla- mäe teopoised mööda käies kutsari Jüri uutwarki põllu- kosutamist, aga päris koha peremees ei pannud nende